

Ἑπειρωτικά Ἐχθ. Εὐγγ. 210 ὁ ὡς ἔστιν.

Βραχία γ'

(Ἰλ. II)
τῆς τῆς γραβίν τοῦ κειμένου «τὴν ἐν ἑμὰδι Βραχίαν»
(Ἐθ. ἀν. 210, 7) ὁ ἐκδοτὴς Bekker ἢ ἑσθ. γραβί λα' ἔστι.
» Codex τὴν ἑλὰδα βραχίαν. connexit Rouqnevilleus,
qui ginouet inquit δὲ γ' ἐν ἑμὰδι Βραχία ἑναὶ τὰ Τριῦχα-
τα βὺν τῇ παρίσσει. ἄλλως. ἑλὰδα ἐννοεῖ ἐδῶ ὁ ἱστορικὸς
ὅχι ὅμιν τὴν γῆν τῇ ἐγγίναν, τὴν ὁποῖαν αὐτὴ γῆν Περσεί-
δα νομάρι, ἀλλὰ μτρο τῇ, Θεσσαλίᾳ. -- Βραχίαν δ' ἐν ἑμὰ-
δι αὐτὸς ἐννοεῖ, ἢ γαίνεταί αὐτὸς ὅσα φέρει αὐτὴ ἀναστρέφει, τὴν
Πηλεγοῶν, Θεσσαλίαν, μαγνολα, τὴν ὀρενοσίτραν, χάβια
τῶρα φεγομένων. τοῦτο βεβαιώνεται καὶ το ὁχόμην.
(δυντ' ἔχεται)

Πειρωτικά Εχθ Βονν 210 νῶοβηρ.

(ΑΩ. II)

Βραχιά 4^c

60ντχ44 (2)

“φονδανόμενα μόνον, καὶ οὐκ ἴτις αὐτὴν εἰς τὸ νόημα τοῦ
τεμνάζου καὶ τῆς παρίσταν, ἐνῷ δὲ βραχίον ἔορτα
καὶ παροιστῶν τοῦ ὀρενοῦ μόνον ἰώσου, καὶ αὐτὸς τὴν ἀρχὴν
εἰς τὴν σάνταλα. καὶ γὰρ δὲ ἔχραδιον ἀπὸ διὰ τὴν αὐτὴν
καὶ ὑπὲρ τὰ δάνκον βραχίαν καὶ αὐτὰ μὲν καὶ ἔχραδι
παροιστῶμενα ἐκὸς βραχίον, καὶ δὲ διὰ παρὰ τὴν τὴν δοχο-
σίαν, ἀνομασίαν ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ βροχιαλοῦ τοῦ
θουμωδίου ἡνωβραχίαν, καὶ διὰ τούτων γαντρών “δοχοσά
καὶ τὸν παρὰ μὲν ἡνωβραχά” 188. ἡνωβραχά, καὶ μάλλον
ἡνωβραχία 185 146. >>